

ГЛАВА VI

ДЕСЕТЪ ГОДИНИ ВЪ РОМЪНИЯ

1. ОСНОВАВАНЕ И РАЗСИПВАНЕ НА НОВЪ-СЛИВЕНЪ. — Откакъ изселенитѣ сливенци достигнали по сухо Дунава и го преминали при Силистра и при Исакча, раздѣлили се на две главни групи: едната се настанила въ Бесарабия, а другата въ Влашко.

Селимински, вѣренъ на съгражданитѣ си и въ това трудно изпитание, останалъ на първо време въ гр. Галацъ, за да помага на преселенитѣ въ Бесарабия, като тѣхенъ представителъ. Още при пътуването презъ България той се грижалъ да доставя на победнитѣ си сънародници храна отъ рускитѣ военни складове въ Месемврия, Варна и Бабадагъ; а откакъ преселницитѣ прекарвали карантината си въ Исакча и Сату-ноу, обърналъ се за съдействие къмъ консула Аргиропуло въ Галацъ, за да имъ се доставятъ по-тежкитѣ вещи, изпратени съ кораби по Черно море. Преди да заминатъ за Бесарабия, бѣжанцитѣ получили по заповѣдъ на императора парична помощъ отъ специално основана за това каса (съ задлъжение да я повърнатъ безлихвено въ опредѣленъ срокъ), както и правото да бждатъ освободени отъ мито всички търговски артикули, които тѣ щѣли да внесатъ съ себе си. Мнозина бѣжанци накупували тогава разни стоки въ Галацъ и спечелили доста отъ тѣхъ въ Русия.

Дошлиитѣ въ Бесарабия сливенци и тракийци не били, обаче, приятно изненадани, намирайки една пуста, безлесна и безводна страна. Лишени отъ толкова имоти въ родината си, скжсали роднински и други връзки, попаднали при съвършено нови климатически условия и при новъ общественъ редъ, непознавайки ни нрави, ни езикъ на другитѣ бесарабски жители, тѣ започнали да тжгуватъ за Сливенъ. Проклинали дори часа, когато се били довѣрили на неопитни и неизвестни дотогава водачи и дошли тукъ, гдето нищо не напомняло